

nový **klus**

Mesačník občanov Veľkého Klíža

číslo 10.

rok 2024

ročník XXIX.

■ **Nadišiel čas stíšenia a spomínania. Sviatok Pamiatky zosnulých nás privádza na cintoríny, aby sme si uctili a pripomenuli našich príbuzných a známych. Symbolom je kríž. Tak ako tieto dva z cintorína v časti obce Klíž. Možno je ten správny čas zaspomínať si aj na našich kamenárov (viac na str. č.4).**

Text a foto Peter Maťašeje

Slovo nestačí

Je spravidla márne hovoriť človeku, že je povinný milovať Boha a blížneho. Človek tomu síce môže uveriť alebo sa môže podvoliť, ale sotva o tom bude presvedčený.

Základom je totiž skúsenosť lásky, lásky Božej i lásky ľudskej. Človek spravidla potrebuje zakúsiť lásku človeka (takú skutočnú, nie len pár hodín trvajúcu, takú, ktorá prekoná ťažkosti), aby uveril, že je vôbec možné byť milovaný.

Až potom je nádej, že človek uverí, že je sám schopný milovať. Keď sa to stane, môže sa pomaly rozvíjať dialóg lásky medzi Bohom a človekom. Toto však nemožno podať žiadnym katechizmom, ale len zdieľaním života a viery.

Ľudia, ktorí sa blížia k viere, majú túto elementárnu skúsenosť lásky z detstva, z vlastnej rodiny. Je to veľká výhoda. Ale nezriedka majú dnes ľudia v tejto základnej skúsenosti obrovské manko. Tam potom veľa nepomôžu rozumové dôvody k viere, tam sa musí najprv „dobudovať ľudstvo“ zakúšaním medziludskej lásky, aby na nich mohla potom nadviazať viera. Stará stredoveká múdrosť hovorí, že „milosť predpokladá prirodzenosť“. Každá stavba potrebuje pevný základ.

Mgr. Patrik Adam, správca farnosti

FARBISTÁ JESEŇ

Po úporných horúčavách, ktoré nás sužovali v lete, prišlo túžené ochladenie. A s ním aj zber úrody zo záhrad, ktoré sa nám tento rok odvdáčili podľa toho, čoho mali dostatok. Ak sme plodnám zabezpečili dostatok vlhky, záhony nás prekvapili peknou zeleninou, rajčiaky a papriky plodmi, ovocné stromy bohatosťou jabĺk a hrušiek. V poslednom období „vďaka klimatickým zmenám“ pestujeme také druhy ovocia a zeleniny, ktoré sme v minulosti jedávali len v prímorských oblastiach – darí sa figám, citrusom, papriku pestujeme aj mimo skleníkov voľne v záhrade, melóny rastú vo vyšších zemepisných pásmach, nielen v nížinách, ako aj hrozno pestujú už aj na Orave... S príchodom jesene je v našej obci späť tradícia jesennej výstavy ovocia a zeleniny. Tento rok si organizátori zvolili termín konania tohto vyhľadávaného podujatia na nedeľu 6. októbra.

■ ...aj rodina Stanková.

Foto – Peter Maťašeje

O pätnástej hodine sa otvorili dvere kultúrneho domu, kde vo veľkej sále bola pripravená najmä veľkolepá prehliadka prác žiakov miestnej materskej a základnej školy. Na výkresoch tu lietali šarkany, veverička zo šípok si hovela na machovom podklade, papierový ježkovia, jabĺčka a hrušky, skladačky, hriby, kvietky, hrozno, slnečnice... Tieto a ešte veľa ďalších exponátov v susedstve s pútavými aranžmánmi, ktorých autormi boli nielen naši najmenší, ale istotne sa na ich tvorbe podieľali aj rodičia. Tu už boli často použité aj prírodniny z lesa – gaštany, žalude, rôzne šišky, kôra, mach, škrupinky z orechov, semenka, listy zo stromov... Aj žiaci základnej školy pripravili exponáty hodné záujmu. Na ich stoloch boli poháre plné zaváranín, veselé sovičky, muchotrávky, biele húsky cupotali v rade za sebou, ježkovia sa skrývali pod stromami s listami odfarbenými jesenným prívomom... Z dospelých vystavovateľov

■ Výstavu si so záujmom pozreli aj sestry Barborka a Adelka Benkové...

(Pokračovanie na str. č. 7)

Blahoželáme

V mesiaci **október 2024** oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Iveta Matejíčková – 60 rokov
Ing. Jana Rybanská – 70 rokov
Miroslav Peciar – 70 rokov
Štefan Gašparových – 90 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

.....

† OPUSTILI NÁS †

Irena Nechalová, rod. Dobiášová
* 13.5.1946 † 1.10.2024
Mária Čermanová * 28.12.1927 † 15.10.2024

POĎAKOVANIE

Dňa 15.10.2024 nás vo veku 96 rokov
navždy opustila

Mária Čermanová, rod. Kincelová

Touto cestou ďakujeme všetkým
príbuzným a známym za prejavy
sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina

SPOMIENKA

*Neplačte veľmi nado mnou,
nech môžem kludne spať.
Boh pokynul, ja za ním odišiel som,
muselo sa tak stať.*

*Odišiel som za svetlom,
kdesi v dialke splynem s ním.
Tým, ktorých milujem,
na cestu posvietim.*

*Tak krátko išiel som po ceste s vami,
vtáci nad hlavou mi svoju pieseň už
nedospievali.*

*Neplačte, že som odišiel,
ten klud a mier mi prajete.
Len večné svetlo spomienky
mi stále uchovajte.*

Dňa 19.10.2024

sme si pripomenuli
prvé výročie, čo
nás navždy opustil
milovaný manžel,
otec a dedko

JUDr. Jozef Stanko

S láskou spomína manželka
a deti s rodinami.

nič nedialo. Môžeme teda hovoriť o pozitívnej a predovšetkým potrebnej zmene. Škoda len, že Povodie Váhu včas neoznámilo svoj zámer. Možno sa mohlo predísť nešetrnému zaobchádzaniu s konármi na stromoch orechov, povedľa spomínaného vodného toku. Aj napriek pripomienkam, že sa nánosy bahna neodvážali, ako sa to bude kosiť, a iné, výsledok stál azda za to. Môže to potvrdzovať aj snímka po ukončení prác z 8.októbra. Časť kanála bola vyčistená aj na Kračinách a časť vpravo od hasičskej zbrojnice.

Text a foto - Peter Matašeje

Novootvorené KADERNÍCTVO style

dámske
pánske
detské

v budove
Obecného úradu vo Veľkom Klíži

0908 062 136

Prijímam nové zákazníčky
a zákazníkov. Srdečne ste vítaní!

SPOMIENKA

*Odišla si tiško, niet ťa medzi nami
no v našich srdciach žiješ stále s nami.*

Dňa 9. októbra sme si pripomenuli

1.výročie úmrtia našej
mamy, babky, starej
mamy ale aj prababky
a prastarej mamy

**Františky
Čepanovej**

S láskou a úctou
spomínajú deti s rodinami. Zároveň si
spomíname na brata Antona pri jeho
nedožitých 60 narodeninách (25.10.).

Ďakujeme.

SPOMIENKA

*Aj keď už nie si medzi nami,
v našich srdciach zostávaš stále s nami.*

Dňa 28.októbra sme si pripomenuli rok
od chvíle, čo nás vo veku 88 rokov navždy
opustil drahý manžel,
otec, starý otec a dedko

Imrich Bujna

S láskou a úctou
na teba spomínajú
manželka, deti, vnúčatá
a pravnúčatá.

V uplynulých týždňoch sme zaznamenali čistenie kanála smerujúceho z časti obce Klíž a ďalej do Ješkovej Vsi. Prácu vykonávali pracovníci Povodia Váhu – OZ povodia Hornej Nitry, so sídlom v Topolčanoch. Práce vykonávali v niekoľkých etapách. V prvej vyčistili potok od ZŠ po Behársky most. V ďalšom časovom období pokračovali smerom k pošte. Im prináleží tento vodný tok, respektíve mal by byť v ich starostlivosti. Realita však bola taká, že na spomínanom úseku sa dlho

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ V piatok 20. septembra uskutočnil Dobrovoľný hasičský zbor v našej obci zber železa. 14 hasičov rozdelených do viacerých skupín zozbierali od občanov spolu päť plných traktorových vlečiek rôzneho železného odpadu. Dohromady to bolo viac ako osem ton tejto suroviny, ktorá sa tak dostala kam patrí – na ďalšie spracovanie.

♦ ♦ ♦

○ Členovia JDS sa stretli 8. októbra v zasadačke OcÚ na slávnostnom stretnutí z príležitosti sviatku Október úcty k starším. Program otvorili deti z FK Kostrínček krásnou básňou o babičke a dedkovi, následne zahrali rozprávku o Červenej čiapočke. Každému seniorovi odovzdali vlastnoručne vyrobený darček, pohľadnicu s pránim veľa zdravia, elánu, spokojnosti a síl do ďalších rokov. Pozvanie prijal aj starosta obce Ing. Anton Stanko, ktorý sa prítomným prihovril. Každoročne sa udeľuje vyznamenanie III. stupňa JDS. Toto vyznamenanie si tento rok prevzala Mária Hlavačková. A nezabudli sme ani na oslávencov. Krásneho životného jubilea, 80 rokov sa dožil Ing. Anton Goga. Zablahoželali sme mu a popriali hlavne veľa zdravia.

♦ ♦ ♦

○ V sobotu 19. októbra 2024 sa v našej obci v Tehelni na Kračinách konal Bosorácky Október Fest. Sviatok ochutnávky viacerých pív, dobrého jedla a veselej zábavy sa začal o 15.00 hod súťažami pre deti a neskôr nasledovali aj súťaže pre dospelých. Návštevníkov bavil DJ Miňo. A samozrejme nechýbalo ani tanečné vystúpenie bosoriek z OZ Bosorky Veľký Klíž.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Matašeje

Ocenenie pre našich poľovníkov

V Malých Bieliciach na tamojšom letisku sa 28. septembra konal III. ročník Dňa poľovníctva. Zorganizovali ho Okresná organizácia Slovenského poľovníckeho zväzu a Obvodná poľovnícka komora z Partizánskeho. Súčasťou bohatého a pestrého programu bolo aj predstavenie zaujímavej expozície trofejí pochádzajúcej zo začiatku 20. storočia. Pripravili ju členovia nášho PZ Vrch Hora.

Jedným z bodov programu bolo odovzdanie poľovníckych vyznamenaní za zásluhy o rozvoj slovenského poľovníctva. Ako vidieť na priložených fotografiách, ocenený bol aj predseda PZ Vrch Hora Karol Smatana. Bronzová medaila bola tiež udelená nášmu Poľovníckemu združeniu. Ako poznamenal predseda, „... bronzová medaila je pekná, ale za 30 ročnú činnosť nášho PZ sme

lesné a pasienkové pozemkové spoločenstvo Ješkova Ves je organizácia s dlhoročnou činnosťou združujúca vlastníkov urbárskych pozemkov. Jej predstavenstvo zvolalo na sobotu 28. septembra valné zhromaždenie.

V kultúrnom dome sa stretli vlastníci, ako i ľudia so splnomocnením na zastupovanie riadneho člena. Medzi prítomnými bol aj najstarší člen spoločenstva, 91-ročný Ján Maťašeje. Jeden z tých, ktorí stáli pri jeho zakladaní a bol dlhoročným členom výboru. Účasť vyjadrená v percentách bola 51,2. Znamenalo to, že zhromaždenie je uznášaniaschopné. Postupne sa začal naplňovať plánovaný program výročného stretnutia ješkovianských urbárikov. Po voľbe mandátovvej a návrhovej komisie, vateľov zápisnice sa da spoločenstva Karol správu o činnosti 2023. Okrem iného a PS zvyšovať percentá známych podielnikov. Na tomto výbor pracuje už tri roky v spolupráci so Slovenským pozemkovým fondom. No konečné stanovisko nie je ešte známe.

Doplňujúce informácie k tejto správe podal hospodár spoločenstva Milan Sasko. Pani Škvareninová predniesla v ďalšom bode programu správu o hospodárskom výsledku a účtovnej závierke za rok 2023. Správu dozornej rady a inventarizačnej komisie za rok 2023 predniesol jej predseda Ing. Marián Hlavačka. Zároveň bol podaný návrh na doplnenie nového člena dozornej rady. Výbor spoločenstva navrhol Miroslava Bielicha. Prítomní tento návrh hlasovaním odobrili. K slovu sa následne dostal Ing. Marián Hlavačka ktorý predniesol návrh podielov zo zisku.

■ Zástupcovia jednotlivých komisií pri záverečnom podpise dokumentov.

Výročné rokovanie ješkovianských urbárikov

si zaslúžili minimálne striebornú ak nie zlatú." S tým môžeme súhlasiť. Nepochybne. Celé roky sme svedkami aktívnej a záslužnej práce poľovníkov vo verejno-kultúrnom a hospodárskom prostredí celej klížskej doliny. Za všetko spomeňme legendárne poľovnícke plesy, ktoré boli usporadúvané na tej najvyššej možnej spoločenskej úrovni. Pamätnými sú výstavy poľovníckych trofejí, ktoré naši poľovníci organizovali v roku 2015 a v čerstvej pamäti máme tú z marca tohto roku. Verejnosť zaiste oceňuje každoročné aktívne zapojenie sa poľovníkov do podujatia pre deti – Cesta rozprávkovým lesom. Známe sú spoločné poľovačky organizované na patričnej úrovni. Mohli by sme pokračovať, ale verejnosť a predovšetkým naši čitatelia vedia, čo sa v prostredí, v ktorom žijú, deje. Akokoľvek, predsedovi Karolovi Smatankovi, ako i celému združeniu k oceneniu blahoželáme a prajeme veľa zdravia, síl a elánu do ďalšej činnosti.

Peter Maťašeje

Z našej základnej školy

Jeseň je už v plnom prúde a s ním aj ďalší školský rok v Základnej škole Veľký Klíž. Tento rok máme opäť vyšší počet detí. Našich 26 žiakov vyučujeme v dvoch triedach a to pod vedením pani riaditeľky Mgr. Mariany Krúpovej a pani učiteľky Mgr. Marianny Antal Poliačikovej. Vyučovanie výchovy a školský klub detí vedie pani Ivetka Deviatková. Tento školský rok majú deti možnosť navštevovať anglický krúžok s pani riaditeľkou a aj výtvarný krúžok pod vedením Eriky Petriskovej zo ZUŠ Ars Akademy. Veľmi sa tešíme aj na spoluprácu s Katkou Melušovou v tanečnom krúžku, na pani katechétku Mgr. Veroniku Konušikovú v hudobno-dramatickom krúžku a na DHZ Veľký Klíž s pani Slávkou Hudokovou, ktorá vedie v škole hasičský krúžok. Prvý školský deň začal pre nás netradične. Do našej školy zavítala Slovenská televízia a urobila reportáž o našej malotriedke. Túto reportáž si môžete pozrieť na našej facebookovej stránke Základná škola Veľký Klíž, kde môžete po celý rok sledovať všetky naše početné aktivity.

Mgr. Marianna Antal-Poliačiková

POZVÁNKA

Urbárska spoločnosť
Obce Veľký Klíž,
POZEMKOVÉ SPOLOČENSTVO
oznamuje členom spoločenstva,
že dňa 7.12.2024 o 15,00 hod.
v KD v Klížskom Hradišti
sa uskutoční
VALNÉ ZHROMAŽDENIE

Text a foto
Peter Maťašeje

V roku 1786 rímskonemecký cisár a uhorský kráľ Jozef II. povolal z Nemecka na málo obsadené územia Slovenska kolonistov, ktorí mali po tureckých nájazdoch obnoviť banské mestá a remeselnú výrobu.

Podľa farskej matriky sa v našej dedine usadilo 55 nemeckých rodín, postupne sa časť z nich odsťahovala do okolitých dedín a do Maďarska. V roku

1826 kanonizácia uvádza, že kolonisti, ktorí sa spríbuznili s domácim obyvateľstvom v dedine zostali. Doteraz sú tu známe priezviska Müller, Frank, Kinzel, Schmidt..., ktoré sa časom poslovenčili.

Keďže v našom okolí je dostatok kameňa – travertínu, majstri kameňa Kinzel

tekovskom župnom meste, spolu so synom Karolom, zanechali hlbokú stopu kamenárskych majstrov. O tom svedčia mnohé náhrobné pomníky na mestskom cintoríne. Syn Karol robil i hrobku rodiny Korcovej, rodákov z Klíža, v ktorej je pochovaný aj môj ujo, vedec, Univ. Prof. MUDr. Rudolf Korec, DrSc. prvý pono-

mína na klížskom cintoríne niekoľko náhrobných pomníkov. Sú pochovaní nad domom smútku na briežku, či je to MÓR NÉMETH, FRANTIŠEK KINCEL (Kinzel), ANTON ŠMÝT (Schmidt) a ďalší. Veľmi sa z nich vynímajú hlavne dva vysoké sebe podobné náhrobné kríže. Tieto historicky a umelecky hodnotné kríže si

zhotovili samotní kamenárski majstri. Na prvom kríži je uvedený František Kinzel

Klížski kamenári

vembrový rektor Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach. Rodina Kinclových má aj dva malé hrobčky na klížskom cintoríne.

Našich susedov Kinclových, majstra Ernesta a jeho manželku Františku (Francka), sme vnímali už od detstva, kde s nami vyrastala aj ich vnučka Marienka.

Manželia mali dve deti, staršiu Máriu, vydatú Čermanovú a mladšieho Rudolfa. Mária s manželom Jánom po postavení svojho domu bývala na Kráčinách, ako najstaršiu občianku Klíža 96-ročnú sme ju odprevadili do večnosti v týchto dňoch. Starali sa o ňu dve dcéry, syn ju mohol zo zdravotných dôvodov

sprevádzať v starobe len srdcom. Jej dcéra Mária, vydatá Belicová, 10 rokov niekoľkokrát denne chodila

z Ješkovej Vsi na Kráčiny.

Mária Čermanová spolu s mužom je pochovaná v hrobe svojich rodičov. S Marienkou sme v susedstve spolu vyrastali ako dobré kamarátky. Ďakujem Marienka, je mi ctou, že si svojej dcére dala meno po mne.

Ja na detstvo spomínam na fotografiách. O zachovanie ich starorodičovského domu sa vzor ne stará Ernestova vnučka Marienka a jej bratranec Rudolf. Bývali v druhej časti domu.

Tunajších kamenárskych majstrov vo Veľkom Klíži nám pripo-

nar. 1867, zomrel 1928 a manželka Helena, ich pravnučka je Marienka Belicová. Za ním, na druhom kríži, je uvedený Anton Šmýt, nar. 1860, zomrel 1919 a manželka Anna, rodená Spurná, nar. 1866, zomrela 1927. Manželia Šmýtovi mali tu žijúce tri dcéry, ktoré sme my ešte poznali. Jozefína (Pepka) vydatá Markeová pri klížskej kaplnke, druhá dcéra Irena vydatá Dobiašová, jej dcéra je Anna Valúchová v Ješkovej Vsi oproti OcÚ. Ich pravnučkou je aj Mária Šusterová, pravnučkom Pavol Kňaze z Ješkovej Vsi i ďalší. Treťou dcérou majstra Šmýta bola Františka (Fanuša) vydatá Dragulová. O hrob a kríž prastarých rodičov Šmýtových sa stará ich pravnučka Ľudmila Gútová s manželom. S krížom od majstra Šmýta sa stretávame pred vchodom do farského kostola, na ktorom je napísané DONAVIC ANTONIO SMID ANNO 1911. Aj v kostole je pamiatka na neho - krstiteľnica zhotovená z čierneho domáceho travertínu a z toho istého sú vyhotovené aj podstavce pod sochami Ježiša i Panny Márie v kostole pri oltári, na vyhotovení ktorých sa podieľali obaja kamenárski majstri.

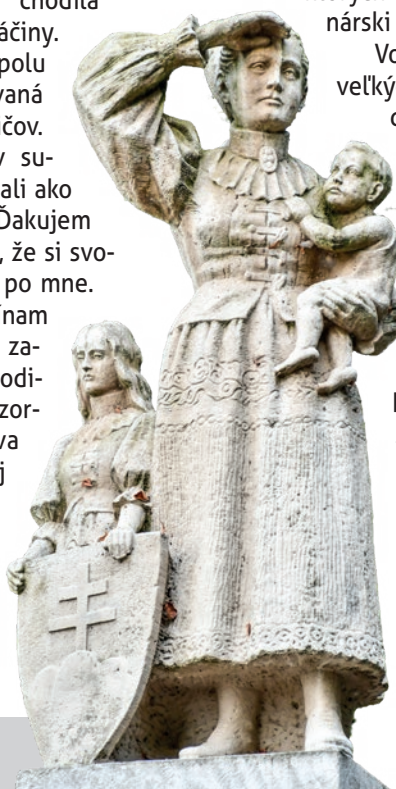
Vo Veľkom Klíži je niekoľko veľkých krížov okolo ktorých denne chodíme, ktoré boli vyhotovené z domácich travertínov rukami domácich kamenárskych majstrov. Domáce cintoríny, i v širokom okolí, sú plné náhrobných kameňov ktoré sú vyhotovené klížskymi kamenárskymi majstrami. Spomeňme si pri pohľade na ne, i na ich tvorcov, v čase Dušičiek. Pápež Ján XXIII. povedal: „Naši mŕtvi sú medzi neviditeľnými, nie medzi neprítomnými“. Ved' kvety na hrobch zvädnú, ale kamené kríže a spomienky zostávajú.

Text – Tatiana Macúchová
Foto – Peter Maťašeje

■ Rodný dom Kinclových.

a Schmidt tu zostali a ostali po nich ich výrobky ako pamiatka. V Klátovej Novej Vsi pri moste ku kaštielu je pomník, ktorý je dielom nášho rodáka kamenosochára ERNESTA KINCELA. Podľa historických prameňov Pamätník obetiam I. svet. vojny bol odhalený k 20. výročiu jej ukončenia. Na bokoch vysokého podstavca sú mená padlých v tejto vojne a v roku 1952 pribudla druhá mramorová doska s menami padlých v II. svet. vojne. Na podstavci je umiestnené pieskovcové súsošie ženy v klátovskom kroji vyčkávejúcu z vojny svojho muža, otca svojich detí. Jedno dieťa matka drží na rukách a pri nej stojaci chlapec drží slovenský znak. Toto súsošie Ernest Kinzel vytvoril vo svojej prvej kamenosochárskej dielni v Klátovej Novej Vsi. Neskôr presunul svoju dielňu na koniec svojho rodného domu v Klíži, kde sme boli susedia. Ako deti sme cez plot denne pozorovali majstra pri práci s kameňom a kameným materiálom pri výrobe náhrobných pomníkov. K svojmu remeslu záužil aj svojho syna Rudolfa. Z tohto domu odišiel do Zlatých Moraviec ďalší kamenár Karol Kinzel, nar. 1828, ktorý v tomto

■ Súsošie

v Klátovej Novej Vsi.

Šport i umenie

Prvá októbrová nedeľa patrila 19-ty krát šarkanom a druhýkrát behu Prekonaj sa!. Tento rok sme s prichádzajúcim víkendom čoraz častejšie ťukali vo svojich mobiloch na aplikácie s predpoveďou počasia. Chladno a dážď, ale nedeľa už mala byť príjemnejšia. Avšak v nedeľné ráno mrholilo, bolo zamračené. Pripravíme? Neprípravíme? Po zvážení sme sa rozhodli. Pripravíme! Beh *Prekonaj sa* je o prekonaní samých seba, prekonaní našej pohodlnosti. Áno, keď sme pripravovali jednotlivé disciplíny, mrholilo a tráva bola vlhká. Ale aj toto sa dá zvládnuť správnu obuvou a oblečením. Sami sme boli zvedaví, či sa vôbec niekto postaví na štart. Poobede vyšlo i slniečko. Možno slniečko, možno chuť zašportovať si, možno... nakoniec je jedno, aké boli dôvody, ale na štart sa postavilo cca 50 bežcov, ktorí bežali v 4 kategóriách. Okrem behu museli zvládnuť i rôzne disciplíny, v ktorých si mohli preveriť svoje schopnosti. Náš cieľ sme naplnili. Rozhýbali sme nielen deti a mládež, ale v tomto roku i 4 športovcov v kategórii 15+. Beh *Prekonaj sa* prináša so sebou rôznorodé pocity, s ktorými sa bežci musia vysporiadať - od štastia, spokojnosti, radosti, cez smútok, hnev, zlosť, sklamanie. Ale aj toto patrí k športu. V niekom sklamanie vyvolá rozhodnutie, že viac sa nezapojí, iného naopak motivuje k zlepšeniu sa. Každého súťažiaceho čakala v cieľi medaila a rodičia s teplou bundou. Po chvíľke oddychu sme odmenili najrýchlejších súťažiacich trofejami a plynulo sme prešli do druhej časti nedeľného programu – Šarkaniády. Lepené, maľované, prírodné... naozaj ťažko sa rozhodlo o výhercoch, ktorí si odniesli vecné ceny. Každý účastník bol odmenený, vyhrať chceli všetci. Keď tam tak stojíte a pozeráte na tváre, v ktorých sa odrážajú opäť rôzne pocity: očakávanie, radosť, hrdosť na svoje dielko, obavu... najradšej by ste hodnotnou vecnou cenou odmenili všetkých. Veď si to zaslúžia. Každý sa snažil, venoval svoj čas výrobe šarkana, mladším pomohli rodičia. A presne to je dôvod, prečo robíme Šarkaniádu. Užij si spoločný čas pri výrobe šarkana, byť vonku v prírode s rodičmi, súrodencami, kamarátmi, porozprávať sa s priateľmi... A preto o rok DOVIDENIA ☺

V závere by sme chceli poďakovať za pomoc pri usporiadaní podujatí: Ing. Antonovi Stankovi, ktorý podujatie prišiel osobne podporiť, obci Veľký Klíž, AGRO COOP Klátova Nová Ves, ZŠ Klátova Nová Ves, Rastovi Zembovi, Marošovi Zrastákov, Vilovi Burianekovi, Jankovi Bujnovi, Kajovi Spišákovi, Lukášovi Valuchovi, Milanovi Dolníkovi, Márii Hlavačkovej, Jankovi Šebeňovi, Martinovi Galkovi a pomocníkom na stanovištiach.

Mgr. Zuzana Dolná, predseda OZ TU ŽIJEME – HIC VIVO

Z podujatí organizovaných našim turistickým klubom

Po období letných zájazdov, dovoleníek a individuálnych akcií bol 22. september termín prvej jesennej domácej túry KST Ostrá Veľký Klíž. Cieľom bol vrch Machajka, miestny názov pre vrchol Skýcovských brál. Keďže na tomto mieste bol málokto a počasie nám prialo, pozvanie na túto túru prijalo 21 turistov.

Na vrchole Skýcovských brál

Z Klížskeho Hradišťa smerovali naše kroky po urbárskej ceste do Hlorného. Po rebríku sme prekonalí oplotenie a pokračovali sme po cykloznačke do doliny, ktorá vedie od lokality Slače. Tu nás čakal už iba výstup neznačeným terénom až na vrchol Machajka, ktorý značne preveril kondíciu po lete. Piaty z nás ale poňali túto akciu ako cyklotúru a tak sme sa stretli až na vrchole. Je to najvyššie miesto Skýcovských brál, ale bohužiaľ bez výhľadu. A tak po pauze na posilnenie a neodmysliteľnej spoločnej fotke schádzame na neďaleké skaly, ktoré nás odmeňujú peknými výhľadmi do okolia. Cesta späť prebieha po rovnakej trase, ale akosi rýchlejšie. Tak to býva vždy. Preto už krátko po tretej sme späť v našej dedine a vychutnávame si zaslúžené odmenu v podobe piva či kofoly. A tešíme sa na ďalšie stretnutia v našich horách.

Vladimír Sasko

Oblúbené Kolačno

Októbrová túra bola pre našich turistov naplánovaná do obce Kolačno. Oblúbená trasa, tentoraz ale trochu inak. Vyrázili sme smerom ku Kaplnke svätej rodiny zvanej aj „červená kaplnka“ na pomedzí klížskeho a kolačianskeho katastra. Tu nás čakal Peter Kňaze, ktorý navrhol do trasy zaradiť aj vrch Manková neďaleko kaplnky. A veru môžu banať všetci, ktorí ho obišli. Veľmi pekný skalný vrch s kamenným oknom bol pre nás doteraz neznámy. Ale určite bude zaradený do budúročného plánu. Ďalej sme pokračovali po známej trase – cez lokalitu Ondrašová plnú malebných víkendových chat až do obce Kolačno. Tam na nás v miestnom hostinci čakala výborná kapustnica. Po doplnení kalórií a tekutín nastal čas návratu. Po tej istej trase, veď zotmieva sa už skôr. Celú túru absolvovalo 26 turistov, aj keď malá Eliška Melušová sa niesla ako princezná na chrbte svojho tatina. My ostatní sme si celú trasu poctivo odkráčali po svojich, ale s úsmevom na tvárach. Veď krásny slnečný deň strávený v našich horách stál rozhodne zato.

Vladimír Sasko

■ Prečo by sa spoločná turistická foto nemohla jeden raz urobiť v Šenku? Na Kolačne sa toto presne stalo. Na snímke chýba účastník podujatia Anton Siegert.

Foto – Vladimír Beliansky

Umenie dlho žiť spočíva okrem iného i v umení neskraťovať si život zbytočnými stresmi a nespokojnosťou. Ideálne by bolo, ak by sme dokázali vážiť si každú chvíľu, ktorú prežívame.

Pre nás, skôr narodených, je vzácnosťou aj chvíľka. A ak je tá chvíľa naplnená radosťou, schopnosťou urobiť pekné gesto, venovaním malého úsmevu, povzbudivého slova či dobrej rady, hneď je človek veselší a život sa mu zdá bohatší a zmysluplnejší.

Každý prežitý deň je vzácny dar

Čas sa rúti závratnou rýchlosťou. Mladí ľudia nesledujú, ako sa im čas presýpa pomedzi prsty. Nechcú si pripustiť, že aj oni budú o pár rokov dôchodcami.

Mesiac október – mesiac úcty k starším – je len akousi pripomienkou, že náš rešpekt voči seniorom by mal byť prirodzený a sústavný. Mali by sme byť vnímaví a ohľaduplní. Niektorí z našich starších spoluobčanov sa cítia odstrčení, nepochopení a zabudnutí. S akou neúctou sa často stretávajú!

Počúvajte našich starkých nielen preto, aby sme vedeli, čo ich trápi, no hlavne kvôli hlbokým poznatkom, bohatým skúsenostiam a životnej múdrosti. Môže to byť pre nás v mnohom poučné. Mnohí sa ešte aktívne zapájajú do spoločenského, kultúrneho i športového života. Aj napriek svojmu veku na seba pracujú, pomáhajú iným – veď vek je len číslo a staroba nie je choroba.

Poslaním každého starého človeka je pamätať si a odovzdávať spomienky druhým. Staroba je výzva. Pripomína nám, aby sme nestrácali čas a jesenné slnečné dni svojho života využili čo najlepšie.

Anna Kňazeová

Nikdy sa nevzdávaj. Bolesť prebolí, ale hrdosť a medaily ostanú navždy...

„Kati, aha, pozri, niekto ponúka športové hodinky, nechceš? Kúpim ti ich,“ povedal mi môj manžel Tony. Odpovedala som: „Dobre, kúp, a čo s nimi?“ „Uvidíš, to sú športové hodinky. Budeme behať a hodinky ti to všetko zaznamenajú.“ Takto nejako sme to celé začali. Ja, manžel, a dokonca aj naše dve baby – Sašenka a Patka.

Najskôr sme behávali po našej obci tri až štyri kilometre. Boli sme v očakávaní, čo na to naše telo povie. Povie vám, protestovalo, dýchalo ako parná lokomotíva a nohy, tie boli ako drevo. Jedným slovom katastrofa. Ale, ako sa hovorí, najťažšie je začať. A veru, aj to bolo ťažké.

Všetko sa dá, keď človek chce. Vždy, keď bol čas, išli sme behať. Behali sme spolu, alebo každý sám. Deti nemohli zostať doma samé, preto sme niekedy behávali až večer, keď zaspali.

Raz objavil Tony na internete informáciu, že sa v Piešťanoch koná nočný beh. „Kati, podme, je to len 5 km, to nejako odbehneme.“ Zaregistrovali sme sa a čakali sme na **23. júl 2022**. Ten deň prišiel. Wau. Keď som videla koľko ľudí – bežcov tam je, povedala som si: „Kačena, čo ty ty robíš?“ Každý jeden mal na hrudi svoje číslo, ktoré bolo vstupenkou na 5 kilometrový alebo 10 kilometrový okruh. My, ako začiatčníci, sme si dali „len tých 5 km“. Adrenalin stúpala, s ním aj tep a aj nadšenie z prvého oficiálneho behu, na konci ktorého nás čakala **PRVÁ MEDAILA**. Odpočítal sa štart, zaznel výstrel, zapla som hodiny a bežala. Jasné, že som bežala ako o život a dosť ma hnevalo, že ma všetci predbiehajú. „Prečo?“ pýtala som sa, „však bežím rýchlo.“ Asi na treťom kilometri hovorím Tonymu: „Ja sa na to vykašlem, ja budem kráčať. To sa nedá.“ Moje pľúca si mysleli to isté a moje srdce tiež zajasalo, keď to počulo. „Juchú, konečne si oddýchne.“ Lenže moja hlava si povedala: „Ideš a hotovo!“ Tak sme teda bežali ďalej. Pľúca a srdce dvakrát šťastné neboli, že hlava zvíťazila, ale potiahli to spolu až do cieľa. „Juchú, Tony, máme prvú medailu na krku!“ V tom momente vzácnu a najkrajšiu.

Vtedy sme si povedali, že budeme viac trénovať. Tréning, nové topánky na beh, neskôr špeciálne slúchadlá, ktoré sú povolené pri behu. Začalo lustrovanie na internete, kde sa koná aký beh a kde pôjdeme opäť zažiť bežeckú atmosféru. Nebudete veriť, ale behá sa po celom Slovensku aj po celom svete. Behá sa po rovinke, po asfalte, po horách aj po kopcoch. Je len na nás, čo si vyberieme. Dokonca sú behy, v ktorých bežia iba ženy. Muži, žiaľ, ešte takúto kategóriu nemajú. Neviem prečo, teda možno viem, ... na ženy v krátasoch a bežeckých sukniach sa lepšie pozerá ako na mužov ...

A tak som sa prihlásila aj s kamarátkami na môj síce prvý, ale oficiálne **10. ročník DM ženského behu v Bratislave**. Prihlásila som sa na 4 km. Bol to neskutočný zážitok. Vidieť 4 000 žien – mladé, staršie, dô-

chodkyne, mamy s dcérami a všetky bežali za svojím cieľom. A ja medzi nimi. Zapáčilo sa mi to natolko, že som si tento beh zopakovala i v roku **2023** a **2024**. V roku **2023** som si s kamarátkami zabehla ženský beh aj v Rakúsku. V Rakúsku som bežala 10 kilometrov, lebo Tony mi povedal, že kvôli 4 kilometrom nebudeme cestovať do Rakúska. Nevedela som si ani predstaviť to množstvo žien, v živote som nevidela na jednom mieste 24 000 ľudí, nieto ešte žien. Týchto 24 000 žien sa rozbehlo po rakúskych uličkách za povzbudzovania a tleskania manželov, kamarátov a miestnych ľudí, ktorí dotvárali túto neopísateľnú atmosféru – a ja som bežala s nimi.

Dobre, teraz ale pobežíme späť na naše krásne Slovensko. Ako som spomínala, behy sú rôzne a beží sa aj po asfalte. Jedným z takýchto behov je i Národný beh Devín. Má dĺžku 11,7 km. Beží sa od hradu Devín do Bratislavy na nábrežie Dunaja. Prvýkrát sme sa ho zúčastnili **9. 10. 2022** a povieť vám, bolo to opäť niečo neopísateľné. Pred štartom sme si pod hradom Devín národnou hymnou pripomenuli, že sme hrdí Slováci a Slovenky a potom sme sa vybrali na trať, ktorá bola najskôr do kopčeka potom z kopčeka a nakoniec po rovinke. S Tonym sme to dali za **1:08:31**. Mega výkon a opäť jedna krásna medaila. Tento beh sme bežali i v roku 2024 už tretíkrát. Bežalo sa vo veľkom teple, zabehli sme ho v čase 58:48. Mega pocit zlepiť sa takmer o 10 minút. Stať sa s kamarátkami i s olympionikom Matejom Tóthom.

Ale späť do roku 2023. Konkrétne do apríla a ešte **konkrétnejšie do 2. apríla 2023**. Och, sme si teda naložili. Prihlásili sme sa na *trochu* dlhší beh. ČSOB Bratislava Maratón. Teda my sme sa prihlásili iba na polmaratón. To je 21,0975 km. Povieť vám, nikto z okolia a rodiny nevedel, že ideme bežať 21 km. Bol to zvláštny pocit, očakávanie, napätie, vzrušenie, ale hlavne túžba dokázať to, zabehnúť to. Nemali sme žiaden cieľ ani predstavu za aký čas to zabehneme, ale zabehli sme. Aj keď musím vám povedať, že na 17. km som si v duchu nadávala. Jeden múdry človek raz povedal: „Keď nevládzeš, pridaj!“ A vyšlo to. Šťastná v cieľi s časom 2:09 a prvá pol maratónska medaila doma na čestnom mieste.

Samozrejme, že aj Tony ho dobehol. Je to gentleman, ale ženy majú prednosť, tak až po mne.

Viete, vďaka nemu máme tie krásne videá skoro zo všetkých behov. On kameruje a zdokumentuje celý priebeh behu. Ďakujem Ti za to, Láska moja.

Zapáčilo sa nám bežať polmaratóny, a preto sme sa ešte v ten rok, v októbri, zúčastnili aj polmaratónu v Košiciach. To bolo niečo neuveriteľné, nádherné, neopísateľné. To musí človek iba zažiť. Živé koridory boli všade, na každom kilometri skandovali ľudia, mali transparenty, rapkáče, pišťalky. Toto všetko bežcom neuveriteľne pomáha a dokázu pridať, aj keď už možno nevládu. A tak sme mali doma ďalšiu medailu až z ďalekých Košíc.

■ Ješkoviarska rodáčka Bc. Katarína Fodorová, rodená Bencelová so svojím manželom po dobehnutí polmaratónu v Košiciach.

Absolvovali sme už veľa behov, či už to bol večerný beh v Partizánskom, kde som skončila aj na tzv. „bedni“ ako tretia najrýchlejšia žena v kategórii na 10 km, alebo beh v Topolčiankach v strašnom vetre a v zime, alebo krásny nočný beh v Dolnej Krupej cez rozárium plné šípových ruží, Bánovecký beh zdravia v Bánovciach nad Bebravou okolo vodnej nádrže Prusy. Krásna bola aj séria troch behov na Štrbskom Plese, v Donovaloch a v Bratislave. Všetko to boli večerné behy na 10

kilometrov a boli nádherné. Ešte musím spomenúť neskutočne krásny a adrenalinový beh v krásnom prostredí Súľovských skál. Náročný beh s veľkým prevýšením, ale zato s o to krajšou prírodnou jeseňnou scénériou. Slovensko je jednoducho neskutočne krásna krajina.

A jeden z posledných behov, ktorý bol pre nás veľmi emotívnym, bol **100. ročník MMM Košice**. Bežali sme opäť obaja s manželom Tonym presne **6. 10. 2024**. Povieť vám, bolo to niečo úžasné. Bežalo nás 17 000 bežcov a Košičania nesklamali. Celé Košice ten víkend žili pre beh. A my s nimi. Po dobehnutí do cieľa po modrom koberci som bola mimoriadne šťastná a hrdá, že som to zvládla a odmenou mne i Tonymu bola krásna pamiatka – MEDAILA stého ročníka najstaršieho maratónu. A ďalšiu krásnu pamiatku nakameroval manžel Tony. Celý polmaratón bežal s gopro kamerou, aby týmto spôsobom zvečnil neopakovateľnú atmosféru MMM Košice.

Všetky tieto medaily sú naše, ale vždy keď ideme bežať a nejdú s nami naše baby Saška a Patka, lúčime sa so slovami: „Nebojte, donesieme vám krásnu medailu“. Takže naše privítanie po behu je pusa a zavesenie medaily na krk Saške a Patke. Nie vždy

môžu ísť s nami naše baby, tie potom zostávajú so starkými doma alebo u mojej sesterničky, za čo im patrí veľké ĎAKUJEM. Keď sú s nami, povzbudzujú mamínu a tatínu v cieľi.

Aj ony dve sú bežkyne. Sašenka sa tomu venuje, dá sa povedať profesionálne, keďže je členkou Atletického klubu Partizánske. Má veľa medailí a veľa víťazstiev. A Patka, keď podrastie, bude tiež možno raz atlétka. Už teraz majú svoju zbierku medailí, ktoré visia na čestnom mieste v ich krásnej detskej izbe. Je to iba na nich, ako sa rozhodnú.

Pýtate sa, koľko máme medailí? Pre niekoho dosť, pre niekoho málo.

Medaila je odmena pre každého bežca, je navždy v jeho zbierke. Ale čo je dô-

■ Krásna a stále sa rozrastajúca zbierka medailových ocenení v byte Fodorových.

ležitejšie, je ten pocit, ktorý máte, keď sa pozriete na každú jednu z nich – hrdosť, bolesť, adrenalín a šťastie. A ten je len a len

váš a zostane vo vás navždy.

Hýbte sa priatelia. Je to k nezaplateniu.

Kat

So svojimi pocitmi a láskou k behu sa s nami podelila Bc. Katarína Fodorová, rod. Bencelová

FUTBAL Prípravka

Futbalová sezóna skončila aj pre naše futbalové nádeje. Boli sme zvedaví na hodnotenie po jesennej časti. Spýtali sme sa toho najpovolanejšieho, trénera mužstva Petra Dobiasa. Ochotne nám poskytol svoje vyjadrenie.

„Deti hrali túto sezónu 6 majstrovských zápasov 3 prehrali a 3 vyhrali. Na deťoch je už vidieť, že sa futbalovo posúvajú v pred. Na tréningy chodia pravidelne a vždy takmer všetci, pokiaľ nie sú chorí. Všetci do jedného sa od minulej sezóny zlepšili. Na ihrisku neraz predvážali výkony, za ktoré si vyslúžili potlesk. Celkovo hodnotím túto sezónu ako veľmi dobrú i keď nám dva zápasy nevyšli podľa predstáv, ale taký je futbal.“

Pre veľký záujem od budúcej sezóny plánujeme zaradiť do súťaže aj kategóriu U9 a U13. Tak, kto má záujem, aby sa jeho dieťa fyzicky zdokonalilo, aby sa naučilo zodpovednosti, aby si našlo nové priateľstvá, aby sa naučilo prekonávať sa, aby si užilo výhru, aby sa naučilo zvládať prehry, aby sa naučilo rešpektu a hlavne, aby sa poriadne zabavilo hrou menom futbal, tak neváhajte a pridajte nás kuknúť hore na HÖRKU.“

Prehľad zápasov U 11:

- 1.zápas - streda 4.septembra Veľké Bielice – Veľký Klíž 2:3, góly OŠK: Braňo Peciar-2., Katka Valná- 1.
- 2.zápas - sobota 21.septembra Veľký Klíž – Šimonovany 2:4, góly OŠK: Oliver Bielich – 1., Peťo Kňaze – 1.
- 3.zápas - piatok 27.septembra Veľké Uherce – Veľký Klíž 8:0
- 4.zápas - sobota 5.októbra Veľký Klíž – Oslany 5:0, góly - Michaela Mihaleje - 1, Jakub Beliansky - 3, Branislav Peciar - 1 (11m).
- 5.zápas - piatok 11.októbra Veľký Klíž – Žabokreky nad Nitrou 6:3 (1:3), góly OŠK: Braňo Peciar – 2, Peťo Kňaze -1, Michaela Mihaleje- 1, Oliver Bielich-1, Katarína Valná-1.
- 6.zápas - sobota 19.októbra V. Klíž – Chynorany 1:6 (0:3), gól OŠK – Matúš Cvik

U9 prípravný zápas

3.októbra 2024 Bošany – Veľký Klíž 5:7.

góly OŠK - Prevužňák - 5, Križma - 2

Zostava: Oliver Burianek, Jakub a Adam Bielich, Michaela a Evka Dolná, Jakub Prevužňák, Alex Križma, Emka Pospíchalová a Adelka Cviková.

Peter Maťašeje

Farbistá jeseň

(Dokončenie zo str. č. 1)

spomeniem úžasné jesenné aranžmány Marty Najmanovej. Výpestky zo záhrad poskytla Janka Neštepová a Irenka Bujnová. Rôznofarebné tekvice a tekvičky priniesla na výstavu Alena Adamusová. Martina Beňová urobila aranžmán zo zeleniny, Jozefína Mališková zhotovila venček z tuje, suchých makovic a hortenzie. Ing. Zuzana Holáková nazbierala a nasušila rôzne bylinky, Mgr. Nadežda Lojek ukázala moderné šité aranžmány, zaujímavo využila pri tvorbe drôt – vznikla váza na sušené kvety. Na výstave sa predstavili so svojimi výrobkami aj remeselníci – obdivovali sme šité hračky, tašky, vankúšiky plnené levandulou, sukienky, zdobené poháre, aranžmány zo slamienok, vence a háčkové hračky. A slovo

na záver? Výstavy nás bavia, radi sa ich zúčastňujeme ako diváci, ale čoraz menej sa ich zúčastňujeme ako vystavovatelia. Je to na nás, ako sa k tejto tradícii postavíme, či si ju zachováme, alebo zanikne. Našťastie, exponáty materskej a základnej školy ju doteraz vždy zachránili.

Tohoročnú jesennú výstavu si prezrelo a svojou účasťou podporilo 67 návštevníkov.

Ing. Tatiana Sasková

CHOVATEĽSKÉ POTREBY

- Kliecky pre chov prepelíc, pasce na lišky a kuny
- odchovne pre kuriatka, krmítka a napájačky, výstavné kliecky pre chovateľov,
- výbehy pre psíkov a hydinu, šklbačky, dojenie pre kravy, ovce a kozy.

Robíme rozvoz po celom Slovensku.

Viac na www.123nakup.eu

■ V sobotu 19.októbra naša prípravka U 11 v domácom, poslednom zápase jesene, nastúpila proti rovesníkom Chynorian v tejto zostave:

horný rad: Peter Dobias – tréner, Michaela Mihaleje, Katarína Dolná, Matúš Cvik, Viktória Bujnová, Katarína Valná, Liana Kňazeová, Mia Ondříšková.

dolný rad: Sebastián Kubráň, Peter Kňaze, Oliver Bielich, Michaela Dolná, Alexandra Bujnová, Richard Burianek, brankár: Dávid Kňaze.

Na foto chýbajú: Jakub Belianský, Matúš Čavojský, Branislav Peciar, Samuel Peciar, Michael Haranza, Martin Haranza.

Foto – Peter Maťašeje

FUTBAL

9. kolo 29. septembra
OŠK Veľký Klíž – TJ Sokol Pravotice
1 : 1 (0 : 1)

Gól OŠK: Patrik Bielich

Zostava OŠK: Juraj Bielich – Marek Stanko, Juraj Chrenko, Patrik Bielich, Ján Kučera, Peter Kováčik, Jozef Jankovič, Marek Marko, Juraj Šimon, Peter Pavlíček, Štefan Kučera. Striedali: Pavol Duša, Peter Rekszi.

Prvý polčas sme boli mierne aktívnejší, nedokázali sme to však pretaviť na gól. Snažili sme sa „okupovať“ šestnástku hostí, no tí pozorne bránili. Do ich asi jediného zakončenia prvého polčasu sa dostali v 30. minúte, ktoré však zásluhou Vaňa skončilo aj gólom. Druhý polčas sme sa snažili o vyrovnanie, hostia rovnako pozorne bránili ako v prvom dejstve, no naša finálna fáza nám stále robí problémy. K zvýšeniu našej aktivity pomohlo aj vylúčenie hráča hostí v 67. minúte. Od tej chvíle sa viac hralo na polovici súpera, no i tak sme nenašli recept na obranu a výborne chytajúceho, 52-ročného brankára hostí Urbana. Ten miestami čaroval a keď už bol prekonaný, dvakrát ho v 75. minúte v priebehu pár sekúnd po krásnych strelách Kováčika zachránilo brvno. Krátky bol až na strelu Patrika Bielicha, ktorý sa v spleti hráčov najlepšie zorientoval a vyrovnal. V posledných sekundách zápasu sme mohli aj strhnúť víťazstvo na našu stranu, no brankár hostí opäť výborne zasiahol.

10. kolo 6. októbra
OŠK Veľký Klíž – TJ Ostratice
4 : 0 (0 : 0)

Góly OŠK: Juraj Chrenko 2, Patrik Bielich, Ján Kučera

Zostava OŠK: Juraj Bielich – Marek Stanko, Vladimír Maťašeje, Juraj Chrenko, Patrik Bielich, Juraj Bratkovič, Ján Kučera, Peter Kováčik, Jozef Jankovič, Juraj Šimon, Pavol Duša. Striedali: Peter Pavlíček, Andrej Bielich, Peter Rekszi.

Aj keď nižšie postavenie Ostratic v tabuľke nevyjadruje ich kvalitu, tú potvrdili na našom ihrisku od úvodných minút. Lopty mali neustále na kopačkách, my sme museli siahnúť na dno síl už v prvom polčase pri neustálom pohybe a bránení. Do šance sme sa vôbec nedostali. Aktívnym pressingom nás súper donútil k rýchlym stratám lopty a boli sme radi, že polčas skončil bez gólov. V druhom polčase sme hru vyrovnali a miestami sme boli aj lepším mužstvom. V 51. minúte sa do lopty z priameho kopu oprel Ján Kučera a tá cez húštinu hráčov skončila až v sieti. Ostratice mali stále kvalitu, no pozornou defenzívou sa už menej dostávali do šanci. Naopak, v 56. minúte sa po sóle presadil Patrik Bielich a priniesol väčší klúd na naše kopačky. Hostia od tej chvíle akoby rezignovali, my sme chytili vietor do plachiet. V zostávajúcej časti hry pridal dva góly Juraj Chrenko a napriek dominantnému výkonu hostí v prvom polčase, sme zvíťazili jasným rozdielom 4 : 0. Za pripomienku stoja dva naše nepremenené pokutové kopy – v 64. minúte kryl brankár hostí strelu Patrika Bielicha a v 78. minúte aj pokus Petra Kováčika. Táto štandardná situácia nám v poslednej dobe nejde, keďže sme pri posledných piatich pokusoch boli neúspešní.

11. kolo 13. októbra
FK Veľké Bielice - OŠK Veľký Klíž
6 : 0 (4 : 0)

Zostava OŠK: Juraj Bielich – Vladimír Maťašeje, Juraj Chrenko, Juraj Bratkovič, Peter Kováčik, Jozef Jankovič, Marek Marko, Juraj Šimon, Peter Pavlíček, Peter Rekszi, Štefan Kučera. Striedali: Patrik Bielich, Andrej Vavák. K súperovi z čela tabuľky sme cestovali

v mierne oklieštenej zostave, čo sa ukázalo aj na konečnom výsledku. Ešte sa poriadne ani nezačalo a už sme v 6. minúte prehrávali o dva góly. Keď o desať minút zvyšoval Beňuška na rozdiel troch gólov, išlo v zápase len o to, s akou nádielkou odídeme domov. Do prestávky ešte skóroval Kopál. V druhom polčase domáci mierne polavili, no i tak pridali ďalšie dva góly a opäť sme z ihriska súpera odišli s vysokou prehrou.

12. kolo 20. 10.
OŠK V. Klíž – OFK M. Kršteňany – FC Cukríkovo 0:3 (0:1)

Zostava OŠK: Juraj Bielich – Marek Stanko, Vladimír Maťašeje, Juraj Chrenko, Patrik Bielich, Ján Kučera, Peter Kováčik, Jozef Jankovič, Juraj Šimon, Pavol Duša, Peter Pavlíček. Striedali: Peter Rekszi, Andrej Vavák

V posledných zápasoch sa stáva pravidelnosťou, že inkasujeme už v úvodných minútach. Inak tomu nebolo ani v stretnutí s Kršteňanmi, keď už v 4. minúte využil zahávanie Juraja Chrenka Duchoviča a zoči-voči Bielichovi nezaváhal. Aj keď sme sa ojedinele snažili o útočné akcie, väčšinou z dôvodu slabšej kondície a doplnenia hráčov v útočnej fáze sme ich takmer vôbec ani nezakončili. Z našej strany zaujala strela Jána Kučeru, ktorý z polovice ihriska prekvapil brankára hostí a lopta skončila na brvne brány. Tí boli naďalej futbaloví, umne presúvali ťažisko hry, čo nám postupne odoberalo ďalšie sily. Prvý polčas skončil s naším jednogólovým mankom. Do druhého sme šli s cieľom získať nejaké body. Boli sme o niečo aktívnejší, no hostia po našich stratách opäť s rozvahou držali loptu a postupne sa približovali k našej bráne. Rozhodujúce boli naše straty, najmä po štandardných situáciách, ktoré súper dokázal rýchlymi protiútokmi v priebehu troch minút aj potrestať. Opäť sme nedokázali streliť ani gól, inkasovali sme trikrát a zaknihovali ďalšiu prehru.

Ing. Marek Stanko

■ Vyhlásenie víťaza v kategórii do 81 kg. Stal sa ním 22 ročný zápasník Šimon Stanko. Určite veľké a nezabudnuteľné chvíle pre tohto mladého, ctížiadosťového športovca z našej obce.

JE TO TAM

Po dlhšom čakaní sa Šimon Stanko zúčastnil ďalšieho zápasu. Tento krát sa zúčastnil Gala večera Fight Masters Levice 28.09.2024 ako profesionálny zápasník. Bol to zápas v thajskom boxe s pravidlami „underground rules“. Tieto pravidlá sú momentálne najtvrdšie na svete, kde je dovolené už prakticky všetko. Požíva sa najmenší rozmer rukavíc a žiadne chrániče. Šimonovým súperom bol 27 ročný Tomáš Szép, ktorý pred zápasom sľuboval Šimonovi rýchle ukončenie zápasu v prvom kole. No opak bol pravdou. Šimon nastúpil do zápasu v plnom nasadení, oponenta zasahoval lakťami aj kolenami a dvakrát poslal súpera v prvom kole k zemi do počítania. Po treťom „zostrelení“ súpera kolenom rozhodca zápas ukončil ako knock-out (K.O.). Šimon tak zaknihoval ďalšie veľmi dôležité víťazstvo v tomto tvrdom, ale krásnom športe. Thajský box (Muay Thai) je šport, kde človek spoznáva seba samého aj za pomoci bolesti, kedy si človek musí siahnúť na dno svojich síl a fyzických možností. Kde väčšina ľudí končí pri tréningu pre únavu a bolesť, tam thajskí boxeri začínajú. Extrémne tvrdé tréningy priniesli svoje ovocie. Na záver veľká gratulácia k víťazstvu a veľké poďakovanie za reprezentáciu našej obce. Prajeme Šimonovi ešte veľa ďalších úspechov na ceste bojovníka.

Ing. Vladimír Húdok